

думать? баба Марта прочюта та! само ся готви въ недѣ-
ля ще ѿ землишь.

М. — (спуска ся, пригръща баба Марта и дума) Зехъ тж радке, зехъ тж, зехъ тж.

Б. М. — Господи помилуй! драпни ся бабено то, какво правишь? азъ не съмъ Радка.

М. — (пакъ ѿ стиска и выка) Зехъ тж радке, зехъ тж.

Б. М. — (бута го и дума) света богородице! джанжмъ драпни ся, ще доде нѣкой да виде, какво ще рече? бо-же мой!

М. — (между това, влазя Вичю, Михаль, като го видѣ, оставя баба Марта, и пригръща Вичя и дума) Зехъ та Радке, зехъ та.

В. — (и той пригръща Михальа и дума) Зехъ тж Михале, зехъ тж.

Б. М. — (прави си кръста и дума) Господи помилуй! той зи челѣкъ полуде!

ЯВЛЕНИЕ ТРЕТЬО.

ПЕТКО И ГОРНЫ ТЪ.

Петко. (чюва выкове тѣ, дохожда, и като виде Вича чи зграпчиль Михальа, сяка чи ся бягъ, грабва една сопа и ся готви да ударе Вича и дума) Е! господаря ми ты да биешъ е! (а чи въ мѣсто да ударе Вича. той удре Михальа и дума) Е, господаря ми ты да биешъ е!

Б. М. — (прави си кръста и дума) Господи помилуй! избави ги боже!